

Деснитѣ притоци на р. Искръ сж слѣдующитѣ :

1) Богровска рѣка (Малинска р.), наречена така отъ с. Горни-Богровъ; събира водитѣ си отъ источната половина на Софийското поле, отъ Камарското поле и отъ южнитѣ склонове на Умургащ планина и се влива въ источното рамо на Искръ, така нарѣчении Старъ-Искръ, подъ с. Долни-Богровъ. Отъ лѣвата страна Богровската рѣка приѣма р. Габра, която има изворитѣ си отъ Вакарелскитѣ връхове (надъ дълбокий долъ на тѣзи рѣка е направенъ голѣмий мостъ на желѣзопѣятната линия София—Бѣлово, въ мѣстността Побить-Кемькъ).

2) Ватулийска рѣка, наименована така отъ с. Ватулия, се съставя отъ изворнитѣ води на р. р. Огойска, Ябланичка, Елешница и Буковецка, идущи отъ склоноветѣ на Умургащ, на западъ отъ връха Чукова-Глава. Отъ устието на Ватулийската рѣка на истокъ, до с. Романъ, т. е. до устието на р. Малки-Искръ, притокъ на голѣмий, малки притоци на Искръ сж рѣчкитѣ: Тръскавецъ, Годровица (отъ сѣвернитѣ склонове на връха Чукова-Глава), Ржана (отъ склоноветѣ на Ривана-Поляна), р. Вѣлчева и Муровъ. Двѣтѣ послѣднитѣ се изливатъ въ Искръ до с. Ребарково; Ржана мѣжду с. с. Звѣрино и Зли-Долъ, а Тръскавецъ — на югъ отъ с. Цѣрово. — Отъ всичкитѣ протоци на р. Искръ, най голѣмъ е притока и Малкъ-Искръ, (Етрополска р.). Той извира отъ сѣвернитѣ склонове на Етрополскитѣ балкани, а именно отъ склоноветѣ на връха Ваба и отъ тѣзи на рѣтоветѣ: Гребенець-Балканъ, Вило-Планина, Калдърма, Радиана-Планина, Говедарникъ и Черни-Връхъ, които се намиратъ на югоистокъ отъ гр. Етрополе. Отъ склоноветѣ на Вило-Планина и Калдърма има источнитѣ си притока Ябланица, който се придава къмъ Малкий-Искръ въ гр. Етрополе; отъ Радиана-Планина и Говедарникъ, мѣжду които се издига връха Ваба — двата начални клона на Малкий-Искръ, а отъ Черни-Връхъ — р. Черна, която се съединява съ Малкий-Искръ надъ с. Джурово. Отъ склоноветѣ на Гребенець-Балканъ, около с. Правецъ, се начева р. Лакавица, която дава водитѣ си на Малкий-Искръ до с. Калугерово. По на сѣверъ отъ Калугерово, до с. Своднѣе, Малкий-Искръ приѣма отъ лѣвата си страна притока Бебрежка рѣка, която се пачева отъ источнитѣ и сѣвероисточнитѣ склонове на Умургащ. По течението на тѣзи рѣка минава шосето София—Орхание, слѣдъ като се спуща отъ Араба-Конакъ.

Послѣдний отъ деснитѣ притоци на р. Гол.-Искръ е р. Панегъ; извира на югъ отъ с. Луковитѣ, (центръ на Луковитската околия), около с. с. Ватулици, Орѣшене, Врѣсница, Джебъ и Тодоричане. Протича прѣзъ с. Луковитѣ, Руци и Червевъ-Врѣгъ и подъ послѣдното се излива въ Искръ.

Рѣката Искръ, слѣдъ съединяванието надъ градъ Самоковъ на тритѣ първоначални источника: Вѣлий, Лѣвий и Черний Искръ, протича съ голѣма бързина прѣзъ Самоковската кутловина, провира се, така да се каже, мѣжду тѣснитѣ и скалисти дълбоки долове на Плавската планина (источна Витопа) и Лозенский балканъ и влиза, до с. Горубляне, въ Софийското поле, като веднага се расклонява на двѣ рамена (Старий-Искръ къмъ истокъ, а Голѣмий къмъ западъ). Прѣзъ цѣлото Софийско поле той протича така раздѣленъ на двѣ и се съединява пакъ въ едно, близо до селото Кумарица, на югъ отъ с. Курило. Отъ послѣдното село Искръ се връзва въ Стара-Планина, която и разсича въ единъ тѣсецъ и скалисть проломъ, нареченъ по името му „Искърска-Тѣснина“, като остава отъ